

Dosarul nr. 2ra-1398/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. M. Alexei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni împotriva lui Andrei Memeț cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și menținută hotărârea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 10 decembrie 2019, SA „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Memeț cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 4946 din 1 octombrie 2007, încheiat între SA „Termocom” (succesor în drepturi SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2 Chișinău”, ulterior SA „Termoelectrica”) și Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 25 noiembrie 2019, datoria Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni la consumul de energie termică constituie suma de 991 908,52 de lei.

În urma consumului de energie termică, Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți locatarii blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și care au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

A specificat că în caz de neachitare de către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de a o face, pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către subconsumatorii restanți.

A explicat că Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni nu a acționat în judecată consumatorii restanți și nu l-a acționat în judecată pe Andrei Memeț cu privire la încasarea datoriei la consumul energiei termice, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

Astfel, pentru a evita consecințele prejudiciabile, a considerat că în temeiul art. 892 Cod civil, SA „Termoelectrica”, este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor persoane prin acțiunea oblică.

A relevat că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, proprietar al ap. X din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX, este Andrei Memeț.

În baza contului personal deschis la Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni pe numele lui Andrei Memeț, ultimul a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea pentru energia termică, datoria la plata energiei termice la locul de consum - ap. X din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX, până în luna octombrie 2019, constituie suma de 9 643,68 de lei.

A indicat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, proprietarului apartamentului Andrei Memeț, care a neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că a fost înștiințat prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționat în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, Andrei Memeț nu a întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 892-894, art. 774, 776, 858, 901, 863 alin. (1) lit. b) Cod civil, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, art. 51 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, art. 9, 33, 33¹, 70 alin. (1), 73, 94, 131 alin. (4), 166, 167, 174-177, 206 alin. (1), 248, 276² CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Andrei Memeț în beneficiul Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni a datoriei pentru

consumul energiei termice în sumă de 9643,68 de lei, formată până în luna octombrie 2019, la ap. X din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX și încasarea din contul lui Andrei Memeț în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în sumă de 289,31 de lei și a altor cheltuieli de judecată suportate în legătură cu înaintarea acțiunii în judecată.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea a fost respinsă.

Au fost încasate din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Andrei Memeț cheltuielile de judecată, cu titlu de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea din 21 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că potrivit listei calculului și achitării pentru energia termică, în perioada 1 decembrie 2007 – 1 noiembrie 2019, pentru serviciul de energie termică prestat la apartamentul nr. X din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX, este indicată o datorie în sumă de 9643,68 de lei

În același timp, instanțele de judecată ierarhic inferioare cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) CPC, au stabilit că prin hotărârea din 5 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni împotriva lui Andrei Memeț, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică, în perioada de până la 1 iulie 2011, la locul de consum - apartamentul nr. X din str. XXXXX com. XXXXX mun. XXXXX, în mărime datoriei de 9716,46 de lei ca fiind prescrisă și în mărimea datoriei de 479,97 ca fiind neîntemeiată.

Cu toate acestea, au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că suma datoriei solicitate în prezentul proces în sumă de 9 643,68 de lei, nu a fost exclusă din calcul, dar continuă să fi prezentă și după data de 5 octombrie 2012.

Astfel, având în vedere că există o hotărâre judecătorească prin care instanța de judecată s-a expus asupra datoriei care se pretinde a fi încasată în prezentul proces, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că aceste aspecte nu pot fi repuse în discuție și contrazise prin alt act judecătoresc.

La 28 iunie 2021, SA „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au trecut cu vederea faptul că conform informației cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică, de către Andrei Memeț, în perioada octombrie 2011-

octombrie 2019, a fost acumulată o datorie pentru energia termică consumată în sumă de 9643,68 de lei.

A considerat eronată concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că prin hotărârea judecătorească irevocabilă din 5 octombrie 2012 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost prescrisă suma de 9643,68 de lei, prin respingerea cererii de chemare în judecată înaintată anterior de Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni împotriva lui Andrei Memeț cu privire la încasarea datoriei și care imperativ ar duce la excluderea obligației de stingere a unei părți din datoria solicitată în procesul anterior, în sumă de 9716,46 lei.

A explicat că prin hotărârea din 5 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, nu s-a dispus excluderea sumei de 9716,46 de lei din raportul obligațional privind achitarea unei datorii care exista între creditorul Direcția Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni și debitorul Andrei Memeț, ci doar a fost considerată prescrisă, prin ce a fost limitat accesul creditorului la executarea acesteia prin intermediul unei acțiuni în judecată.

Având în vedere dispozițiile art. 406 alin. (1) și (2) Cod civil, potrivit cărora executarea benevolă a obligației după expirarea termenului de prescripție extinctivă nu constituie un act lipsit de temei juridic, a evidențiat că SA „Termoelectrica” a apreciat achitățile realizate de debitorul Andrei Memeț, ulterior rămânerii definitive a hotărârii din 5 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, ca fiind o executare benevolă a obligației de stingere a datoriei acumulate la energia termică.

A subliniat recurenta că suma de 9643,68 de lei, acumulată ca datorie la energia termică de către Andrei Memeț până în luna octombrie 2019, nu cuprinde și suma de 9716,46 de lei, care a constituit obiect de studiu prin hotărârea din 5 octombrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și care a fost achitată benevol de către Andrei Memeț.

La 2 septembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Andrei Memeț, reprezentat de avocatul Grigore Barcari a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de SA „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 iunie 2021 împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva

sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Direcției Gospodăriei Locativ Comunale Stăuceni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic